

ادامه از صفحه ۲

زنان استراحت کنند تا مردان رئیس‌جمهور شوند

او افزوده است: به این جهت، هنگامی که قانون اساسی در سال ۱۳۵۸ به تصویب رسید، خود من در یکی از روزنامه‌های آن زمان کار می‌کردم و مذاکرات مجلس خبرگان قانون اساسی را منعکس می‌کردیم. صرف‌نظر از مطالبی که در مطبوعات آن زمان در همین مورد منتشر شده، بهترین منبع مراجعه به نحوه تصویب این اصل از قانون اساسی، مراجعه به مشروح مذاکرات مجلس خبرگان در آن زمان است. در آن مشروح مذاکرات وقتی کلمه «رجل» به معنای «مرد» مطرح و عنوان شد که رئیس‌جمهوری باید از مردان باشد، این موضوع مورد اعتراض یگانه عضو زن مجلس، خانم منیره گرجی، قرار گرفت. چون این مسئله انعکاس وسیعی در جامعه پیدا کرد و نحوه انعکاس آن نیز اثر بسیار نامطلوبی در افکار عمومی گذاشت، شهید دکتر بهشتی که یکی از حلالان مشکلات مجلس خبرگان بود و به نیابت از مرحوم آیت‌الله منتظری مجلس را اداره می‌کرد، در آن جلسه که روی مردبودن کاندیدای ریاست‌جمهوری تاکید شده بود، موضوع را به جلسه بعد موکول کردند. در نهایت هم به‌جای اینکه به لفظ «رجل» بر معنای «مردبودن» تاکید شود، طوری موضوع مطرح شد که به لحاظ ادبیات فقهی و همچنین سابقه‌ای که در ادبیات اسلامی سراغ داریم، بر کلمه «رجال» توافق شد.بسیاری از حقوق‌دانان و حتی فعالان سیاسی معتقدند هدف قانون‌گذار قانون اساسی از رجل سیاسی، عدم محدودکردن شرایط ریاست‌جمهوری برای مردان بوده و رجل به معنای شخصیت دارای تجربه و فعالیت‌های سیاسی در شأن ریاست‌جمهوری است.این سخنان خاتمی و اکرمی در حالی مطرح می‌شود که سخنگوی شورای نگهبان چندی‌پیش گفته بود زنان می‌توانند نامزد انتخابات ۱۴۰۰ شوند و شاید روزی رئیس‌جمهور زن نیز در کشور داشته باشیم. هرچند در آن زمان سخنان کدخدایی به‌عنوان نگاه مثبت شورای نگهبان به نامزدی زنان تلقی شد و حتی کدخدایی تاکید کرد هیچ نامزد زنی به دلیل جنسیت تاکنون ردصلاحیت نشده است، اما در حال حاضر سخنان مخالفان ریاست‌جمهوری زنان نشان می‌دهد زنان فقط به دلیل زن بودن و نه رجل سیاسی نبودن، حذف شده و حذف خواهند شد.

سریال اختلاف‌های اصولگرایان که پیش از انتخابات بر سر لیست و سرلیستی شروع شده بود، بعد از انتخابات به انتخاب رئیس مجلس یازدهم رسید، اما در همان نقطه متوقف نشد و سپس هیئت‌رئیس‌ه را هم دربر گرفت؛ تا جایی که دلخوری‌ها از نحوه انتخاب و چینش رؤسای کمیسیون‌ها بابت دخالت هیئت‌رئیس، همان اوایل حتی بحث استیضاح هیئت‌رئیس‌ه را هم پیش کشید. این اختلاف‌ها گویا مانند آتش زیر خاکستر باقی ماند و نشانه‌ها و پس‌لرزه‌هایش همچنان ادامه دارد. عمده اختلاف نیز بین تیم قالیباف و تیم جبهه پایداری و نزدیکانشان است. پایداری‌ها از همان ابتدا تمایلی به حضور قالیباف در فهرست اصولگرایان نداشتند، بعد هم برایش پیش‌شرط گذاشتند که درصورتی‌که بخواهد رئیس مجلس شود، باید عطای ریاست‌جمهوری را به لقایش ببخشد. پس از آن بود که قالیباف دیگر در جلسات وفاق اصولگرایان شرکت نکرد. آقاتهرانی، دبیرکل جبهه پایداری و رئیس فعلی کمیسیون فرهنگی مجلس، همان زمان گفته بود که یاران و طرفداران قالیباف که می‌دانند او چرا در جلسات شرکت نمی‌کند، برای فراقکنی موضوع کذب دعوت‌نکردن از ایشان را مطرح می‌کنند. به‌جز جبهه پایداری، برخی تک‌چهره‌ها هم در مجلس با قالیباف زاویه دارند. مورد مصطفی میرسلیم که در این چندماهه بارها از وضعیت مجلس گلایه کرده و حتی علیه رئیس آن حرف زده و او را متهم به این کرده که با اعطای

رشوه مانع به‌سرانجام‌رسیدن طرح تحقیق‌وتفحص از شهرداری زمان خودش شده است، شاخص‌ترین آنهاست؛ تا جایی که در نهایت منجر به شکایت قالیباف از او شد.محمد مهاجری، فعال سیاسی اصولکرا، پیش‌تر در یادداشتی مخالفان قالیباف را به سه دسته تقسیم کرده بود: «گروه نخست پایداریچی‌ها هستند. دلیل مخالفت آنان ابدآ تفکر سیاسی یا ایدئولوژیک نیست. پایداریچی‌ها به‌شدت نگران هستند که با ورود به مجلس، رئیس از خودشان نباشد و با همه تخریب‌هایی که علیه این و آن می‌کنند تا رایی به دست آورند، پست تپل ریاست مجلس به چنگشان نیاید. گروه دوم را احمدی‌نژادی‌ها تشکیل می‌دهند. آنها با هر اسمی (ولو اسم بی‌سمای عدالتخواه) برایشان مهم نیست که قالیباف تخلفی داشته یا نه. آنها با بزرگ‌نمایی تخلفات دیگران به دنبال آن هستند که پرونده فاسدترین دولت تاریخ ایران رو نیاید و معلوم نشود ۷۰۰،۶۰۰ میلیارد دلار درآمد نفتی کشور به کدام چاه و خندقی روانه شده است. گروه سوم دلسوزان کشور و انقلاب هستند و بدون آنکه قصد مج‌گیری داشته باشند، نگران مجلس آینده‌اند و نمی‌خواهند مجلس یازدهم با انگ تخلف (یا خدای‌ناکرده فساد) بر پیشانی‌اش متولد شود».گرچه این تحلیلگر اصولگرا در گفته‌ای دیگر مدعی شده است: اکنون آنچه مشاهده می‌شود این است که دعواها و اختلاف‌های شدیدی بین قالیبافی‌ها و پایداری‌ها وجود دارد و نیروهای پایداری به‌شدت با قالیباف

سیاست

قالیباف در نامه ای از مقام معظم رهبری درخواست کرد

عضویت دو رئیس‌کمیسیون در ستادملی مقابله با کرونا

مقام معظم رهبری نوشته است تا رؤسای دو کمیسیون «بهداشت و درمان» و «اجتماعی» عضو این ستاد شوند. پیش‌تر نمایندگان پارلمان از نقش‌نداشتن مجلس در ستاد ملی مبارزه با کرونا انتقاد کرده بودند. چهارشنبه نیز محمدرضا صباغیان‌باقفی، نماینده یزد و بافق در مجلس شورای اسلامی، در صحن علنی با اعتراض به این موضوع، خطاب به قالیباف، رئیس جلسه گفت: امروز ستاد ملی مقابله با کرونا برای کل کشور و برای مجلس هم تصمیم می‌گیرد. یک نفر از مجلس در این ستاد حضور ندارد و این به معنای ضعف مجلس است. انتظار ما از شما این است که از مجلس دفاع کنید. حسینی‌علی شهرباری، نماینده مردم زاهدان در مجلس نیز قبلا با اشاره به نشست اعضای ستاد ملی مقابله با کرونا با مقام معظم رهبری گفته بود: «ایشان در این جلسه بر

اختلاف پارلمانی‌های اصولگرا چقدر جدی است؟

دعوای زرگری؟

مخالف هستند و قالیباف و نزدیکانش هم به‌شدت با رأی آوردن نیروی پایداری مقابله می‌کنند، اما من قدری فراتر از این دعواهای ظاهری به موضوع نگاه می‌کنم و می‌گویم که این دو در نهایت با هم کنار می‌آیند؛ همان‌طور که قالیباف در مجلس در نهایت در برابر پایداری عقب‌نشینی کرد».روزنامه اعتماد نوشته بود که مدیریت سایت خانه ملت و هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا نیز این روزها به یکی از کلیدواژه‌های اصلی اختلاف میان اعضای جبهه پایداری و نواصولگرایان یا همان یاران محمدباقر قالیباف در مجلس تبدیل شده است. حتی گفته می‌شود که معاون اجرایی مجلس یازدهم که تا همین چندی‌پیش سردار «حمید اصلاتی» بود، بی‌سروصدا از سوی قالیباف تغییر کرده است. قالیباف بدون سروصدا مهدی ذاکر را هم که زمان شهرداری قالیباف مدیرعامل مؤسسه همشهری بود، به‌عنوان مدیرکل نیروی انسانی مجلس منصوب کرده است. این درست شبیه اتفاقی است که برای محمود احمدی‌نژاد افتاد، او هم وقتی به قدرت رسید، کم‌کم اصولگرایانی را که به کابینه او تحمیل شده بودند، کنار گذاشت.نمایندگان مجلس بر سر دوزدن و کنارگذاشتن مجلس از تصمیمات مهم، به‌ویژه از عملکرد شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا، از قالیباف گلایه‌مند بودند. یکی از نمایندگان در تلویزیون خطاب به قالیباف گفته بود که او باید در هفته هفت روز کار کند، نه دو روز. یک عضو کمیسیون امور

داخلی کشور و شوراها هم با انتقاد از تضعیف جایگاه مجلس، خواستار بازگشت مجلس به رأس امور شد. محمدرضا صباغیان درخطاری با استناد به اصل ۷۱ و ۷۴ قانون اساسی در جلسه علنی روز پنجشنبه مجلس خطاب به رئیس مجلس بیان کرد: «امام فرمودند که مجلس در رأس امور است و قانون اساسی نیز این را می‌گوید. اما امروز متأسفانه نه‌تنها مجلس در رأس امور نیست، بلکه در پایین‌امور نیز قرار ندارد». وی با انتقاد از عملکرد شورای اقتصادی قوا و دولت در ادامه اظهار کرد: امروز ستاد کرونا برای کل کشور و حتی مجلس نیز تصمیم می‌گیرد و می‌گوید مجلس باید تعطیل شود، درحالی‌که یک نفر از مجلس در این ستاد ملی حضور ندارد. این توهین به مجلس است و شما باید از جایگاه مجلس دفاع کنید. انتظار داریم یک بار به حضور مقام معظم رهبری برسید و بگویید که چیزی از مجلس جز یک ساختمان با ۲۹۰ آدم باقی نمانده است. رئیس مجلس شورای اسلامی نیز در پاسخ به تذکر وی بیان کرد: «الفاظی که شما در تذکر خود به کار بردید، درست نیست. مجلس پابرجاست و به وظایف قانونی خود عمل می‌کند. درخصوص اشکالی که در بحث کرونا فرمودید، در صحن بحث شد و شما به علت کسالت حضور نداشتید. این نقص وجود دارد و مجلس باید در ستاد ملی کرونا نماینده داشته باشد. مکاتبات آن نیز انجام شده است، اما نباید به این شکل به مجلس توهین شود.»

خبر

بیانیه انجمن اسلامی مهندسان ایران درباره کم‌توجهی به مصوبات ستاد مبارزه با کرونا

● شرق: انجمن اسلامی مهندسان ایران در بیانیه‌ای نظرات و پیشنهادهای خود را در زمینه بهبود وضع موجود و مقابله تأثیرگذارتر با بیماری کووید۱۹ اعلام کرد. در این بیانیه آمده: «بدون فراگیرشدن احساس مسئولیت جمعی و مشارکت فعالانه همه آحاد شهروندان و بدون ایجاد حس تعلقی به جامعه و نوع‌دوستی به‌جای حامی‌پروری، اساسا هر مبارزه‌ای از پیش شکست‌خورده خواهد بود. شاید بتوان گفت کرونا با هوشمندی ذاتی به‌ ضعیف‌ترین حلقه از زنجیره اجتماع حمله می‌کند و از آنجا بازی دومینوی خود را شروع می‌کند. دیگر بحث از اختلاف جناحی- سیاسی یا گلایه‌کردن و گناه را به گردن دیگران انداختن گذشته و کشور در آستانه یک مصیبت ملی قرار گرفته است. این وضعیت نشان می‌دهد ما با ضعف مدیریت توانمان هم فقدان کارآیی برنامه و هم فقدان اثربخشی احکام مواجه‌ایم. حقیقت غریبان‌شده فعلی می‌گوید با اینکه سلامتی و وجود همه از بالا و پایین، فقیر و غنی، درا و ندار به یکدیگر کره خورده است، اگر اعمال محدودیت بیشتر، بیش از هر چیز به زندگی انبوه کارگران، کارکنان و شاغلان، اصناف و بنگاه‌های‌کوچک آسیب رساند و موجب سرپیچی از دستورالعمل‌ها کرد، زنجیره‌وار، سلامتی و امنیت بالایی‌ها و جان عزیز صاحبان بنگاه‌های بزرگ‌تر و سرمایه‌داران را نیز در معرض تهدید جدی قرار می‌دهد».همچنین در این بیانیه آمده است: «واکنش‌های ضدمقررات در میان گروه‌هایی از مردم شدت یافته است. تخریب و تضعیف پایگاه اجتماعی دولت مستقر قطعاً می‌تواند به حجم نارضایتی‌ها بیفزاید و موجب روگردانی بیشتر شود. باین‌حال، این قبیل دلسردی‌ها و اعتراضات نمی‌تواند بی‌ارتباط با رفتار اقتصادی نورچشمی‌ها و نگاه‌های بزرگ اقتصادی باشد که حتی در همین چندماهه همه‌گیری کرونا هم به بهانه دوزدن تحریم‌ها و با فرار مالیاتی و گاه سوداگری در بازار ارز و بورس، سودهای کلان به جیب زده‌اند. زمانی که بسیاری کسب‌وکارها به خاک سیاه نشسته و چشم به حمایت اندک دولت دوخته‌اند، زمانی که حتی بخش بزرگی از همین کمک‌ها و حمایت‌های اندک کرونایی باز مجدداً در چرخه‌ای معیوب به جیب همان طبقات بالادست و بنگاه‌های بزرگ برگشت داده می‌شود، خوب از کسانی که خود را قربانی این چرخه می‌پندارند چه انتظاری باید داشت؟».